

PIKKUPORVARILLINEN TAKTIikka

„Tovarishtsh” julkaisi helmikuun 21 p:n otteita sosialistivallankumouksellisten puolueen viimeksi pidetyn, ylimääräisen edustajakokouksen hyväksymistä päätöksistä. Päätökset koskevat duumataktiikkakysymystä.

Noiden päätöksiä johdosta voidaan ja täytyykin sanoa hyvin paljon. Tässä yhteydessä emme voi pysähtyä käsittelemään näiden päätöksiä perusvikaa, joka ilmenee yleensä eserräin kaikissa päätöksissä: eri puolueiden luokka-analyysin puuttumista. Taktiikkaa, jota voidaan nimittää taktiikaksi, ei voida määritellä ilman sellaista analyysia. Eserrien päätösten vertailu vallankumouksellisen sosialidemokratian ohjelmaan (päättöslauselmiin, jotka laadittiin muutamien bolshevikkijärjestöjen edustajien neuvottelukokouksessa helmikuun 15—18 p:nä *; ne julkaistaan lähimpäivinä) ** antaa meille aihetta palata vielä monta kertaa tähän ajatukseen.

Emme kajoa myöskään siihen, että eserrät korostavat hiukan liikaa sitä aakkostotuutta, etteivät vallankumoukselliset lainkaan pyri „aiheuttamaan ulkonaisia (?), epäoleellisia selkkauksia”, „jouduttamaan Duuman hajottamista” y.m. Se on yksityisyyttä.

Nykyhetken tärkeimpien tehtävien kannalta katsoen eserräin taktiikan kruununa on seuraava päätös:

„4. Edustajakokous on sitä mieltä, että jyrkkä puolueyhmyitys Duuman sisällä, kun kukin erillinen ryhmä esiintyy erillisenä ja ryhmien välillä käydään kärkevää taistelua, voisi halvaannuttaa oppositiossa olevan enemmistön toiminnan kokonaan ja siten saattaa itse kansanedustusaatteenkin huonoon valoon työtätekevien luokkien silmissä. Sen vuoksi edustajakokous pitää välttämättömänä, että puolueeseen kuuluvain edustajain on tehtävä kaikki voitavansa kaikkien

* Tämän päivän (helmikuun 22 p:n) „Sovremennaja Retsh”²² osoittaa 3. sivullaan aivan oikein tuon neuvottelukokouksen kokoonpanon ja julkaisee *pienen osan* yhdestä niistä *kuudesta* päätöslauselmasta, jotka siellä hyväksyttiin. Lukijain tulee ottaa huomioon, että yksinpä tuota pientäkin otetta julkaistaessa on tehty virheitä.

** Ks. tätä osaa, ss. 119—130. *Toim.*

sosialististen ja äärimmäisen vasemmistolaisten ryhmien mahdollisimman vakinaisen ja yhdenmukaistetun esiintymisen järjestämiseksi; niissä erikoiskysymyksissä, jotka koskevat taistelua Duuman oikeistoa ja hallitusta vastaan kansan vapauksien ja poliittisten oikeuksien puolesta, on pyrittävä Duuman vallankumouksellisen-sosialistisen osan ja sen oppositio-osan erinäisiin, mahdollisimman hyvin yhdenmukaistettuihin esiintymisiin, ja sitä paitsi kaikkien näiden, sekä pitkäaikaisien että erillisten yhdenmukaistettujen esiintymisten tulee tapahtua sellaisella pohjalla, joka ei missään suhteessa ole ristiriidassa puolueen ohjelman ja taktiikan tärkeimpien periaatteiden kanssa”.

Mainio pikkuporvarillisen taktiikan periaatteellisten perusteiden esitys! Sen täydellisen epävakaisuuden mainiota paljastusta!

„Pitkäaikaisia (!) ja erillisiä yhdenmukaistettuja esiintymisiä”, „mahdollisimman vakinaisia (!) ja yhdenmukaistettuja”... Kuinka tyhjiä nuo sanat ovatkaan, kun ei edes yritetä saada selville, nimenomaan minkä *luokkien* nimenomaan millainen *etujen yhteisyys* on kaiken tuon „yhdenmukaistamisen” perustana! Me, vallankumoukselliset sosialidemokraatit, tunnustamme proletariaatin puolueen ja demokraattisen pikkuporvariston puolueiden yhteiset esiintymiset mustasotnialaisia ja kadetteja, petturimaisen liberalismiin puoluetta vastaan. Eserrät ovat niin huonosti selvillä tuosta Venäjän vallankumouksen luokkaperustasta, että toisaalta jaarittelevat *yleensä* sosialististen ja äärimmäisen vasemmistolaisten ryhmien sopimuksesta, s.o. proletaarin ja pientuottajan välisten ristiriitojen hämäämisestä; ja toisaalta Duuman vallankumouksellisen-sosialistisen ja *oppositio*-osan sopimuksesta mustasotnialaisia vastaan.

Ei, hyvät herrat, me emme rupea edes puhumaankaan kanssanne enempää vakinaisista sopimuksista kuin yleensä esiintymisten yhdenmukaistamisestakaan. Mukautukaa te ensin meidän politiikkaamme taistelussa sekä mustasotnialaisia että kadetteja vastaan, mukautukaa *teoissa* — sellainen on meidän kategorinen vaatimuksemme. Sellainen on politiikkamme suunta demokraattisessa vallankumouksessa. Niin Pietarin vaaleissa kuin *kaikissa muissakin* nykyisen vallankumouksen *kysymyksissä* me sanomme: proletariaatti menee empimättä taisteluun sekä mustasotnialaisia että kadetteja vastaan. Armoton taistelu pikkuporvareita vastaan, niin kauan kun pikkuporvarit horjuvat, niin kauan kun he seuraavat kadetteja. Hylkäätekö jo kadettinne? Suostutteko lähtemään kadetteja vastaan? Jos asianlaita

on niin ja ellei sitä ole sanottu vain paperilla, vaan todistettu teoilla, niin silloin ja vasta silloin sosialidemokraatit tulevat *demokraattisessa* esiintymisessä taistelemaan yhdessä teidän kanssanne.

Mutta merkillepantavin lienee mainitun päätöslauselman alkuosa. Ajatelkaapa: „jyrkällä puolueyhityksellä Duuman sisällä”, „kärkevällä ryhmien välisellä taistelulla” * voidaan „saattaa itse kansanedustusaatekin huonoon valoon työtätekevien luokkien silmissä”! Nuo ovat jo eserräläisiä „Plehanoveja” sanan „vasiljevilaissä” mielessä **!

Ei, hyvät herrat! Sosialidemokratian kaikkien oppien ja koko politiikan perustana on luokkataisteluperiaate. Proletaarit, talonpojat ja pikkuporvarit eivät ole mitään pikkulapsia, jotta kiivaat kiistat ja kärkevät luokkataistelu voisivat himentää heidän silmissään edustusaatteen. Meidän ei pidä makeilla heidän edessään, vaan päinvastoin meidän on *Duuman puhujalavalta opetettava* heitä erottamaan selvästi puolueet toisistaan, ymmärtämään niiden *luokkaperusta*, jota ovelat porvarit hämäävät.

Menshevistisen duumapolitiikan *rikollisuus* onkin juuri siinä, että Duuman puhujalavalta ei tahdota tai ei osata sanoa kansalle koko totuutta eri puolueiden luokkaluonteesta, Miljukovien ja Stolypinien salaisista kaupanhieronoista, siitä, mikä perinpohjainen ero demokratian päämäärissä on talonpojan ja liberaalin välillä, — sosialismin päämäärissä talonpojan ja proletarin välillä.

Mutta eihän menshevikkien politiikka, joka aloitettiin vaiteliaalla äänestyspallojen kierittelemisellä kadetin käskyn mukaan, ole vielä kaikki kaikessa.

Se, ettei lainkaan ymmärretä „oppositiossa” olevan ja Stolypineille ja kumpp. vapautta ja demokratiaa salaa kauppittävän liberalismien luokkaperustaa, on pohjana sille opportunistiselle taktiikalle, jota pikkuporvarit (trudovikit, kansansosialistit ja eserrät) sekä työväenpuolueen pikkuporvarillinen siipi, menshevikit, noudattavat.

Taistelu mustasotnialaisia vastaan on silmänlumetta ja sopiva veruke. *Todellisuudessa* tätä pikkuporvarillista

* Helmikuun 22 pnä „Retsh” omisti pääkirjoituksen alla erikoisen artikkelin eserrien päätöslauselmille. Liberaaliporvariin äänenkannattaja lainaa *juuri tämän* kohdan „jyrkän puolueyhityksen” vahingollisuudesta ja kirjoittaa: „Näin ollen *uuden taktiikan lähtökohta* on määritelty *avon oikein*”. Niin juuril eserräin taktiikka on *oikeaa* liberaalisen porvariston etujen kannalta yleensä ja etenkin sen ja taantumuksen välisen kaupanhieronnan kannalta!

** Ks. Teokset, 11. osa, s. 411. *Toim.*

taktiikkaa sovelletaan silloin, kun mustasotnialaisten voitto on *kerrassaan mahdoton*, kuten tapahtui esimerkiksi Pietarin vaaleissa ja Duuman puheenjohtajan vaaleissa. Sekä trudovikit (eserrät ovat itsenäisiä vain nimellisesti; todellisuudessa he ovat sidotut trudovikkeihin ja muodostavat sinänsä vain näiden vasemman siiven, kuten Pietarin vaalit todistivat ja kuten osoittaa nykyinen puolueryhmitys toisessa Duumassa),— sekä trudovikit että menshevikit tukevat kadettien hegemoniaa,— juuri siinä on pikkuporvarillisen taktiikan ydin. Ei ainoastaan Venäjällä, vaan kaikkialla Euroopassa liberaalit ovat hyvin kauan johtaneet perässään demokraattista pikkuporvaristoa, joka on liian hajanaista, kehittymätöntä ja epäroivää tullakseen itsenäiseksi— ja mielialoiltaan liian isäntämäistä kulkeakseen proletariaatin mukana. Pikkuporvarillisen politiikan akilleenkantapäänä on se, ettei osata vapautua eikä kyetä vapautumaan liberaalisten porvarien aatteellisesta ja poliittisesta hegemoniasta. Pikkuporvarit ovat kadettien perässä kulkijoita jokaisen kapitalistisen yhteiskunnan taloudellisten peruserikoisuuksien eikä suinkaan sattuman vuoksi. Sosialidemokratian perustehtävänä,— tehtävänä, jota menshevikit eivät lainkaan käsitä,— on tämän vuoksi se, että horjutetaan jatkuvasti liberaalin hegemoniaa demokraatin suhteen, vapautetaan jatkuvasti pikkuporvarillista joukkoa kadettien siipien suojasta ja alistetaan se sosialidemokratian vaikutuksen ja vaikutusvallan alaiseksi.

„Vakinaisia yhdenmukaistettuja esiintymisiä”, ehdottaa meille trudovikki. Kiitämme nöyrimmästi! Sitäkö varten, että rupeaisimme tekemisiin sellaisten ihmisten kanssa, joita kadetti vetää puoleensa kuin pikari juomaria? sellaisten kanssa, jotka kuukausimääriä pyrkivät blokkiin kadettien kanssa Pietarin vaaleissa ja jotka menivät kuin lampaat kadettien kokoukseen helmikuun 19 p:nä ja äänestivät kadettia, joka kaupittelee demokratiaa*? Kiitämme nöyrimmästi!

*Kirjoitettu helmikuun 22
(maaliskuun 7) p:nä 1907*

*Julkaistu helmikuun 23 p:nä 1907
„Novyi Lutsh” lehdessä 4. numerossa*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*

* Ks. tätä osaa, ss. 147—150. *Toim.*